

Az én asztalom - Kaposvári Corner

2010 január 17. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Micsoda idők voltak azok a bizonyos hatvanas évek! Az ország és a magam, a magam és az ország életében.

Csupa köz- és magántörténelem. Az '56 utáni megtorlások zsibbadtsága után egy szelídülő politika nyitása, valamelyest szalonképessé válni a nagyvilág előtt. Amnesztia, a bebörtönzött írók – Déry, Zelk és a többiek –

szabadon bocsátása. Majd 1963-ban az első kék útlevelem, kis ablak a Nyugat felé, az első utazás Hegyeshalmon át a szabad világba: azt az eufóriát soha nem lehet elfelejteni. A kezdődő új gazdasági mechanizmus, mely megpróbálta normalizálni a tébolyult tervgazdálkodást.

Az én magántörténelmemben is szinte felsorolhatatlanok a sorsdöntő események. Elszegédtem a Magyar Nemzet szerkesztőségébe, részt vettem a világhírvé vált magyar animációs film nagy korszakának munkájában, az óvatosan lazuló kultúrpolitika légkörében megírtam első színdarabjaimat. S '63-ban bejártuk Itáliát, '64-ben Angliában ott lehettem a nagy Beatles-film berobbanásának első heteiben, és megélhettem Peter Brook fantasztikus rendezésében Peter Weiss Marat/Sade-jának bemutatóját. (Hazajövet lefordítottam és az Izabella téri Nemzeti Színház slágere lett hosszú éveig.) Abszolút magántörténelem, de kihagyhatatlan, hogy 1965-ben megszületett a lányom. Még inkább magánügy, de az élet alattomos húzásaihoz tartozik, hogy az örömsorozatot megszakította súlyos, akkoriban még halálosnak számító betegségem. Úgyhogy gyorsan, még mielőtt el találnék patkolni, egyetlen évben megírtam Komámasszony, hol a stukkerek? és Rokokó háború című darabjaimat, az Operaháznak lefordítottam a Mahagonny-operát, az Európa Kiadónak pedig Vas Istvánnal közösen lefordítottuk a frissen Nobel-díjas Nelly Sachs verseit. Ez utóbbit főként anyám halálos ágya mellett, kórházi szobájában. Miközben Kaposváron zajlottak életem első bemutatójának, a Rokokó háborúnak a próbái.

Anyám meghalt. Átvette betegséget. (Ez meggyőződésem, több versemben meg is írtam.) Én meggyógyultam, és egy hónap múlva, gyászban és örömmámorban úszva, megtörtént a bemutató. Akkor zártam szívembe Kaposvárt örökre. Ugyanis a zsibongó színházi fesztiválokat akkoriban ott tartották, és az én országos pályázaton győztes Rokokó háborúm, Sándor János rendezésében, minden elképzelhető díjat letarolt. A legjobb rendezés, a legjobb női és férfi főszereplő, a legjobb mellékszereplő, a legjobb díszlet és jelmez, és ki tudja mi minden még. Soha többé nem fogom érezni azt, amit akkor éreztem. Egyszerűen észvesztő volt az ünneplés, az egész szakma ott nyüzsgött a városban. Tulajdonképpen ez volt a későbbi „Kaposvár-jelenség” kezdete, bár Zsámbéki Gábor, a vitathatatlan alapító, épp’ csak akkor került a kaposvári színházhoz, mint frissen végzett ifjú rendező. (Az évtizedhez tartozik még a következő esztendőben, 1968-ban, Kazimir Tháliájának színpadán a Komámasszony, hol a stukkerek bemutatója. Újabb mámoros siker. Anyám jól dolgozott.)

Rég nem jártam az egykor gyakran látogatott városban. Most – véletlenül ismét egy új nyavalyám kivizsgálása végett – újra láthattam a gyönyörűen megújult várost. Az orvosi tortúra után megkérdeztem egy ottani barátomat, mit javasol, hol ebédeljünk. Azonnal rávágta: a Cornerben! Igaza volt. A bejáratnál hatalmas bronz elefánt fogad, bizalmat ébreszt, a kutya, a ló és az elefánt a három legjobb kisugárzású állat. Ízléses, bordó tónusú tér, kellemes atmoszféra, sarokterasz (!), pompás kiszolgálás, csábítóan szellemes ételkínálat. A tárkonyos borjúragu leves ízletes gombócokkal dúsítva és citrommal spriccelve fenomenális. Engem a tarhonya mindig meghat, tehát meg kellett kóstolni a hozzá csatolt pompás zörcsivel. Következett a harcsaderék grillen, paprikás mártással, kapros túróscsuszafelújttal. Hárman voltunk, tehát a harmadik nagyszerű fogás: bélszín grillen, csípős csokoládémártással, erdei gombákkal, vajás mangolddal. És ha már csokoládé, zárásképpen ettünk egy csokoládé soufflét karamellmártásban, forró narancssal. A remek ebéd a Cornerben fél gyógyulást hozott a nyavalyámra.

Görgey Gábor, fn.hu

Ajánló